

[Finansministeren.]

været større, og på omkostningssiden har udgifterne til korn og foderstoffer været lavere.

Jeg tror altså alt i alt ikke, der har været stor indtægtsnedgang indtil dette efterår, og jeg er ikke helt tilbøjelig til uden videre at bøje mig for forrentningsprocenten og dens udregning og lignende ting. Vi ved alle sammen, at denne forrentningsprocent i høj grad påvirkes af udsving i familiens arbejdsvederlag og i kapitalværdien. Med de højt varierende gælds- og kapitalforhold i landbruget er forrentningsprocenten ikke et klart udtryk for erhvervets økonomiske vilkår.

For at det skal være klart, vil jeg sige, at i det omfang det kan dokumenteres, at der har været en væsentlig indtægtsnedgang og vil komme en sådan, er vi fra regeringens side særdeles rede til at drøfte landbrugets vilkår. Men endelig den bemærkning: dette at nedsætte skatterne hjælper jo ikke meget hverken på produktionsomkostningerne eller på produktionens størrelse. Deri ligger der ikke noget fremtidsperspektiv. Det er jo blot at bøde på en noget mindre indtægt. Dette „blot“ kan naturligvis i en overgangsperiode have sin betydning, men på længere sigt gælder det om fortsat sænkning af produktionsomkostningerne og øget salg, øgede bestræbelser for at komme af med varerne.

Her vil jeg drage min sidste konklusion af disse bemærkninger, og den lyder således: i den økonomiske situation, vi står i, på baggrund af det, vi er enige om — at vor eksport møder vanskeligheder, at importen formentlig kan begynde at stige igen, fordi den er stagneret på grund af forbrug af lager, at fragtraterne har været faldende, så vi har fået mindre indtægt herigennem, at valutareserverne ganske vist igen er forbedret noget, men langtfra tilstrækkeligt — vil en total forøgelse af forbruget her i landet kaste al diskussion om skattenedsættelse over bord og igen føre os ind i dette, at skatterne må sættes op. Derfor vil jeg gerne gentage den advarsel, jeg fremsatte i slutningen af min tale ved fremsættelsen af finanslovforslaget, og tilføj: den gælder ikke alene arbejdsmarkedets parter, den er rettet til alle kredse i vort samfund.

Thorkil Kristensen: Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen gjorde i går eftermiddags enkelte bemærkninger, som jeg gerne vil kommentere. Det ærede medlem sagde, at retsforbundets valgkamp i foråret havde fremhævet nødvendigheden af, at der, uanset hvem der skulle danne regering, blev gennemført visse skatter og afgifter, fordi der var en kasse-mangel, der skulle dækkes, nogle forpligtelser, der skulle indfries. Det er jo svært at huske enkelthederne fra en valgkamp, men jeg må nu sige, at det er ikke det billede, jeg har af retsforbundets valgkamp i den kreds, hvor jeg var opstillet. Det var ikke den tone, der gik igen, at nu måtte vi vente nye skatter og afgifter, og at altså retsforbundet var med på dette; men lad det nu være. Det er imidlertid nødvendigt at føje til, at det jo ikke var på grund af nogen kasse-mangel — for at bruge det populære udtryk — at der blev gennemført finanspolitiske foranstaltninger i sommer. Det var ikke, fordi der var noget statsfinansielt behov, som gjorde det nødvendigt at skaffe flere midler til statskassen. Man havde tilstrækkelige muligheder for finansiering af statens udgifter dels gennem de skatter og afgifter, vi havde, dels ved salg af obligationer, en fremgangsmåde, som vi har benyttet i de sidste mange år. Der var altså intet aktuelt finansielt behov, og når man alligevel gennemførte nye finanspolitiske foranstaltninger, var det udelukkende af hensyn til den samfundsøkonomiske balance, fordi man fandt det ønskeligt at lægge en ny bremse på forbruget. Derfor og ikke på grund af nogen kasse-mangel har det ærede medlem været med til at gennemføre nye finanspolitiske foranstaltninger.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen gjorde senere i sin tale nogle venlige bemærkninger om sine kolleger i finansudvalget. Vi fik et indtryk af, at han havde været meget aktiv dér, og at han syntes, vi efterhånden fulgte rigtig godt med fra de andre partiers side inden for finansudvalget. Jeg vil gerne på egne og kollegers vegne — i hvert fald på venstres vegne — takke for dette venlige skulderklap og sige, at vi skal prøve på også i fremtiden at leve op til det høje mål, det ærede medlem her har sat for vor virksomhed.